

BÀI HỌC 4

CÔNG BÌNH VÀ BÁC ÁI TRONG CỰU ƯỚC: PHẦN 2

CÂU GỐC: “*Khắp nơi nào sông ấy chảy đến, thì mọi vật hay sống tức là vật động trong nước, đều sẽ được sống; và ở đó sẽ có loài cá rất nhiều. Nước ấy đã đến đó thì nước biển trở nên ngọt, và khắp nơi nào sông ấy chảy đến thì mọi vật sẽ sống ở đó*” (Ê-xê-chi-ên 47:9).

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: Ê-xê-chi-ên 37:1-14; Ê-phê-sô 2:10; Ê-xê-chi-ên 47:1-8; Ma-thi-ơ 5:16; Khải huyền 22:1, 2; Ê-sai: 61:1-11.

MỘT KHU PHỐ RẤT TRÙ PHÚ CỦA THẬP NIÊN 1960, nay trở thành một khu phố cũ, tối tệ và nhiều băng đảng. Vì thiếu việc làm tốt, nhiều gia đình từ từ dọn đi, và khu phố này có những căn nhà không ai chăm sóc, hoặc bị hư, cháy; các cơ sở thương mại cũng dọn đi hoặc đóng cửa, băng đảng và trộm cướp dọn vào.

Năm 1986, một gia đình Cơ Đốc bỏ nơi họ đang ở tại một khu phố đẹp, sạch sẽ và an toàn để dọn vào khu phố hư hỏng này. Rồi có gia đình một mục sư từ một thành phố khác cũng dọn vào chung với họ, họ cùng nhau sửa sang một tòa nhà đã bị cháy thành nhà của họ. Hai gia đình này đã trở thành những tác nhân của Đức Chúa Trời sai đến để xây dựng một hội thánh cho Chúa và mang lại sự an ủi đặng chữa lành và khôi phục một cộng đồng đã chết. Ảnh hưởng của việc họ làm vẫn còn tồn tại đến ngày nay. Họ đã thay đổi cuộc đời nhiều người.

Sự dạy dỗ của Đức Chúa Trời tác động việc làm của hội thánh Ngài trong những hoàn cảnh “tuyệt vọng” như trường hợp nói trên. Bài học của chúng ta tiếp tục học trong Cựu Ước những lời Kinh Thánh cho thấy dân sự của Đức Chúa Trời có thể bày tỏ tâm tính nhân từ của Ngài cho thế gian.

SỐNG ĐỘNG TRONG ĐẲNG CHRIST

Ê-xê-chi-ên 37 cho thấy tỏ tường ân điển của Đức Chúa Trời đã mang lại sự sống mới cho những kẻ như đã ngụp lặn gần chết trong tội lỗi. Trong sự hiện thấy này, nhà tiên tri thấy mình được Đức Thánh Linh mang đến một thung lũng đầy những xương người. Các xương này là hình ảnh của cả nhà Y-sơ-ra-ên. Họ đã chết, chết khô, không còn sự sống nữa. Đức Chúa Trời hỏi Ê-xê-chi-ên, “Con của người, các hài cốt này có sống chăng?” Câu trả lời mở đầu cho nhà tiên tri bắt đầu nói tiên tri cùng các hài cốt.

Đọc Ê-xê-chi-ên 37:1-14. Đức Chúa Trời đã làm gì cho dân sự Ngài?

Đây là kết quả của sứ điệp giảng cho các xương khô:

1. Chúng nó sống và đứng dậy trên chân mình, hiệp thành một đội binh rất lớn.
2. Đức Chúa Trời cho họ được ở trong đất của họ.
3. Và mọi dân sẽ biết rằng tất cả các điều ấy thực hiện do chính tay Đức Chúa Trời.

Nhưng được sống không cũng chưa đủ. Mỗi người được sống lại phải là vì bởi một mục tiêu hay một mục đích gì đó. Cả nhà Y-sơ-ra-ên đáng lẽ phải là ánh sáng cho tất cả nhân loại.

Đọc Ê-phê-sô 2:10. Tại sao chúng ta được sống trong Đấng Christ với một đời sống thiêng liêng được tái tạo?

“Đức Chúa Trời chấp nhận chúng ta chỉ qua bởi Con yêu dấu của Ngài. Việc lành chúng ta làm được ấy là kết quả của sự tha thứ mà tình yêu Chúa đã mang đến cho chúng ta. Bởi vậy việc chúng ta làm điều lành ấy không bởi nơi sức riêng mình. Không ai có thể nói rằng chúng ta được cứu là do nơi mình đã làm điều lành. Sự cứu rỗi của Chúa là sự ban cho nhưng không cho tất cả những kẻ tin. Sự sống đời đời ban cho nhờ sự hy sinh của Đấng Christ.

“Nhưng như vậy có phải là việc lành không có giá trị? Thử tưởng tượng Đức Chúa Trời nghĩ sao về một tội nhân cứ phạm tội mỗi ngày mà không bị trừng phạt? Đức Chúa Trời có xem kẻ tội nhân này giống như những người nhờ đặt đức tin nơi Đấng Christ mà cố gắng để sống một đời trong sạch? Kinh Thánh trả lời rằng, ‘Đức Chúa Trời là Đấng đã dựng nên chúng ta. Ngài dựng chúng ta để chúng ta thuộc về Đức Chúa Giê-su Christ. Nên chúng ta có thể làm được việc lành. Đức Chúa Trời đã sẵn sẵn (các việc lành) từ thuở trước cho chúng ta làm theo.’” – phỏng trích *The Interpreter’s Bible*, (Nashville: Abingdon Press, 1956), bộ 6, trang 328.

MỘT DÒNG SÔNG TUÔN TRÀO

Đọc Ê-xê-chi-ên 47:1-8. Điều gì đang xảy ra với đền thờ trong sự hiện thấy của ông?

Nước từ nơi đền thờ tuôn ra “đổ về hướng đông.” Hướng đông của thành Giê-ru-sa-lem là Biển Chết, khoảng cách giữa hai nơi là ba mươi bốn cây số và phần lớn là đất sa mạc. Biển Chết hay Biển Muối có lượng muối rất cao nên không một sinh vật nào sống được.

Nhưng khi nước từ đền thờ đổ đến thì biển được chữa lành. Nước chết của biển đã được lành. Biểu tượng này nói lên việc hội thánh (đền thờ) Đức Chúa Trời có thể chữa lành thế gian (I Phi-e-rơ 2:4, 5).

Đọc Ma-thi-ơ 5:16. Đức Chúa Giê-su nói gì với chúng ta về phạm sự chúng ta là đại diện của Ngài nơi thế gian?

Quyền năng làm khôi phục lại những con người bệnh chết mất vì tội lỗi của hội thánh cũng như dòng nước chảy ra từ đền thờ. Chỉ là nước tràn ra từ các khe cửa nhưng đã chảy không ngừng và tuôn tràn thành con sông đổ vào biển làm cho nước biển ngọt. Công việc của hội thánh có thể mở đầu chỉ là những việc nhỏ, nhưng sẽ thành một con sông lớn và cây mọc hai bên bờ, ảnh hưởng bởi nước sông ấy, là những cây để ăn và để làm thuốc chữa lành.

Ánh sáng và nước đều là những biểu tượng được dùng để nói đến việc Đức Chúa Trời dùng chúng ta để phục hồi những người chung quanh chúng ta. Làm thế nào để chúng ta có thể tăng tiến mỗi ngày để phục vụ những ai cần đến mình?

HỘI THÁNH: NƠI BAN SỰ SỐNG

“Khắp nơi nào sông ấy chảy đến, thì mọi vật hay sống tức là vật động trong nước, đều sẽ được sống; và ở đó sẽ có loài cá rất nhiều...” Ê-xê-chi-ên 47:9.

Lời tiên tri của Ê-xê-chi-ên nói về một con sông đến từ hội thánh của Đức Chúa Trời sẽ tuôn trào và mang sự sống. Câu 10 cho chúng ta thấy sự diệu kỳ của dòng sông ấy. Từ một nơi đồng bằng khô cằn không một sinh vật nào sống mà bây giờ cây cỏ mọc xanh tốt và cây sanh trái theo từng mùa và lá của cây làm thuốc. Cá trong sông nhiều đến nỗi người ta bắt không hết. Tất cả những hình ảnh này để nói lên quyền năng của Đức Chúa Trời có thể sửa đổi tất cả mọi điều mà chúng ta tưởng là vô vọng hay tuyệt vọng.

Ấn điển nhiệm mầu của Đức Chúa Trời có thể làm được những điều diệu kỳ cho những ai tiếp nhận ấn điển ấy. Một lần nữa, chúng ta lại thấy được sứ điệp của Phúc Âm, của tin mừng. Qua chúng ta, Đức Chúa Trời ban bố hy vọng cho những kẻ tuyệt vọng, đau buồn, ngã lòng, khô cằn phần thuộc thể cũng như thuộc linh, và làm họ sống lại.

So sánh Ê-xê-chi-ên 47:12 với Khải huyền 22:1, 2. Hai câu Kinh Thánh này cho chúng ta biết gì về tương lai huy hoàng của những kẻ đã được chữa lành và làm cho sống bởi Đức Chúa Giê-su qua Hội Thánh của Ngài?

Dân sự của Đức Chúa Trời gồm cả những người trong cộng đồng mà Ngài đã chữa lành và làm cho sống nhờ nơi việc làm của tín hữu trong hội thánh. Một ngày, tất cả những người này sẽ cùng gặp nhau nơi đất mới, nơi sẽ có con sông sự sống chảy tràn ra từ ngôi Đức Chúa Trời. Sẽ chẳng còn những sa mạc khô cằn và sự chết nữa.

Chúng ta phải chờ đợi cho ngày huy hoàng ấy. Nhưng trong khi chúng ta chờ đợi, Đức Chúa Trời muốn các hội thánh Ngài phải là nơi mang lại sự chữa lành và sự sống cho cộng đồng.

Tiên tri A-mốt cũng vẽ một bức tranh giống như Ê-xê-chi-ên 47. Đọc A-mốt 5:24. So sánh bức tranh này với các mục vụ mà hội thánh bạn có trong cộng đồng. Hội thánh bạn có là con sông mang sự chữa lành cho cộng đồng ngoài kia không?

CÁC LỜI HỨA VỀ SỰ ẪN MỪNG VÀ HÂN HỈ

Cựu Ước có đầy tư tưởng rằng những người được phước trong đời sống thiêng liêng sẽ đưa tay ra cứu giúp những người không được phước hạnh.

Đọc Ê-sai 61:1-11. Đức Chúa Trời phán gì cùng dân sự Ngài ở đây? Làm sao để chúng ta trở thành hữu ích cho bản thân và tha nhân? Đọc Lu-ca 4:18.

Ê-sai 61 bắt đầu bằng một lời loan báo rằng Thần Linh của Đức Giê-hô-va đã ngự vào Đấng Được Chọn (Đức Chúa Giê-su). Với sự hỗ trợ của Đức Thánh Linh, Đức Chúa Giê-su mang tin mừng đến cho những kẻ nghèo khó. Ngài an ủi kẻ có lòng tan nát. Ngài giảng sự giải phóng cho kẻ bị làm nô lệ của tội lỗi. Ngài trả tự do cho những kẻ tuyệt vọng của nơi tối tăm. Những lời hứa này sẽ được thực thi trong “năm ban ơn của Đức Giê-hô-va” cũng có nghĩa là năm ẵm mừng và hân hỉ. Năm hân hỉ là năm mà chúng ta đã học trong bài học số 3. Năm hân hỉ cũng là năm mà những kẻ nghèo, nợ nần, nô lệ được làm ơn.

Các lời tiên tri trong đoạn 61 cho chúng ta thấy những ví dụ mà Đấng Được Chọn của Đức Chúa Trời đã thay đổi đời sống của một số người sống gần Y-sơ-ra-ên. Nhóm người này được thay đổi nhờ nơi việc làm của dân sự trung tín (câu 8, 9). Đức Chúa Trời hứa Ngài cũng sẽ làm công việc giống vậy trong thời đại của chúng ta là những người mà Chúa đã chọn (hội thánh Ngài) đặt phục vụ và mang tin lành đến cho mọi cộng đồng toàn thế giới. Chúng ta có thấy những lời tiên tri này cũng là để nói với chính mình chẳng? Chúng ta có thấy niềm phước hạnh dầy dầy mà Chúa đang ban ra cho chúng ta chẳng? Chúng ta có thấy ân phước trong những lời tiên tri này khi chúng ta được đứng mặc áo choàng của sự cứu rỗi và thánh khiết trước mặt cộng đồng của mình chẳng? (câu 10, 11).

Đọc Ê-sai 61:9. Một lời chứng hùng hồn về những gì Đức Chúa Trời có thể làm được cho dân sự của Ngài. Có thể nào chúng ta cũng gặp các kinh nghiệm này trong thời đại của mình không? Giải thích câu trả lời của bạn.

HỘI THÁNH – MỘT TÁC NHÂN CỦA SỰ THAY ĐỔI

Đọc Mi-chê 6. Đức Giê-hô-va phán những lời nghịch cùng điều gì?

Mi-chê là một tiên tri “nhỏ” (vì sách của ông ngắn) của thời kỳ Cựu Ước. Ông cũng cảnh cáo chống lại vấn đề tôn giáo mà thiếu sự công bình và bác ái. Tôn giáo như vậy thì không bao giờ được Đức Chúa Trời chấp nhận vì Ngài là Đấng công bình và nhân từ.

Sự điệp quan trọng nào Mi-chê nói đến trong 6:8?

“Tôn giáo chân thật rất hữu ích. Và để chặn chắn, nó bao gồm các nghi lễ cũng như dịch vụ của hội thánh. Nhưng... chia sẻ thức ăn với kẻ đói thì quan trọng hơn là kiêng ăn. Sự tin kính hữu dụng là loại tôn giáo duy nhất được chấp nhận trong ngày phán xét của Đức Chúa Trời (Ma-thi-ơ 25:34-46).” – Phỏng trích *SDA Bible Commentary (Thánh Kinh Bình Luận Cơ Đốc Phục Lâm)*, bộ 4, trang 306.

Ngày hôm nay, Đức Chúa Trời cũng không chấp nhận tôn giáo mà không có thực hành những giáo điều mình tin hay sự dạy dỗ của Ngài. Tôn giáo thật mà Đức Chúa Trời chấp nhận có thể tìm thấy trong lời Kinh Thánh ở sách Mi-chê 6:8. Cách chúng ta thờ lạy Chúa và giữ các nghi lễ tôn giáo không phải là mục tiêu của người tín đồ. Mục tiêu của sự thực dụng tôn giáo là phải làm sáng danh Chúa và để cho cá nhân chúng ta tìm đạt đến được sự toàn thiện của Đấng Christ ở trong tâm chúng ta.

Lời tiên tri của Đức Chúa Trời nói cùng toàn dân sự. Nhưng trong câu 8, chữ “người” ở đây là chỉ cho một cá nhân mà thôi. Đó là lời Chúa nói với riêng mỗi người chúng ta. Suy gẫm và nghĩ đến cá nhân của bạn. Bạn có thấy mình thực hành những điều mà Đức Giê-hô-va phán dặn và Ngài gọi ấy là “điều thiện” không?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Đọc Giê-rê-mi 22:1-16; Ê-xê-chi-ên 16:49; Xa-cha-ri 7:9, 10.

Đức Giê-hô-va đã chỉ cho chúng ta thấy điều gì là thiện. Ngài cũng đã nói Ngài đòi hỏi gì nơi chúng ta. Chúng ta phải đối đãi với người khác cách công bình. Chúng ta phải yêu thương người khác trong đức tin. Và chúng ta phải cẩn thận trong cách sống theo ý Đức Chúa Trời (Mi-chê 6:8). Đức Chúa Trời tìm kiếm điều gì nơi dân sự Ngài, là những kẻ mà Ngài đã cứu và ân điển của Đấng Christ đã che phủ họ? Câu trả lời là trong cách chúng ta đối xử với tha nhân và đối với Đức Chúa Trời. Trước hết chúng ta phải xử sự cách công bình. Chúng ta có thể giúp đỡ hoặc hỗ trợ những nạn nhân của sự bất công. Thứ hai chúng ta phải yêu mến sự nhân từ. Chúng ta sống trong một thế giới mà con người có thể bất nhân. Trong thế giới như vậy, còn sự làm chứng nào về Chúa tốt hơn là bày tỏ lòng từ bi, sự nhân từ và tình yêu thương đối với người đồng loại? Thứ ba, chúng ta phải bước đi cách khiêm nhường trước mặt Chúa. Chúng ta là những kẻ tội lỗi đáng phải chết mà huyết của Chiên Con đã đổ ra nơi Thập Tự Giá để cứu chúng ta, điều ấy phải là lý do để chúng ta phải khiêm nhường và hạ mình trước mặt Đức Chúa Trời.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Còn những câu Kinh Thánh nào khác trong Cựu Ước mà bạn có thể tìm, là những câu nói về bốn phạm chúng ta đối với những kẻ nghèo hèn, không?

2. Trong A-mốt đoạn 5, chúng ta tìm thấy những lời nói rất mạnh mẽ đối với những người trong thời của A-mốt. Chúng ta thấy Đức Chúa Trời chú trọng đến cách chúng ta đối xử với người đồng loại hơn cả những nghi thức tôn giáo do chính Ngài thiết lập. Điều này giúp bạn hiểu rõ điều gì là quan trọng cho đời sống của một người theo Chúa (một Cơ Đốc nhân)?

3. Chúng ta phải làm thế nào để tránh cho mình bị lôi cuốn vào công việc giúp đỡ những người thiếu thốn và khốn cùng được no đủ về phần vật chất mà quên mất sự thiếu thốn về phần thuộc linh của họ? Làm thế nào để chúng ta giữ được sự quân bình trong việc giúp đỡ và phục vụ những người yếu kém trong cộng đồng?